

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Meritò amittere diuitias, qui eis immeritò inhiant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

stultescit; dum coquit fraudem, perdit fidem; dum delicias procurat, incidit in spinas; quæ velut Charybdis semper vorat, nunquam satiatur; de pauperum peculio semper egentior; de præda innocentum rapacior; & si cetera deessent, hoc solo nomine execranda, quia quò potentior, eò est sceleratior. *Radix enim omnium malorum est cupiditas.* Neque malum culpæ duntaxat ex hac radice germinat, sed etiam malum pœnæ. Estque primò hæc ipsa magna auaritiæ pœna, esse malarum libidinum, & vitiorum omnium procuratricem; esse seminatricem tentationum; esse textricem laqueorum diaboli; esse causam eorum, *quæ mergunt homines in interitum & perditionem.* Secundò tamen etiam innumeris hominem curis, & miserijs flagellat. In quem finem Simplicius ait: *Auari totum vita tempus circa lucra laborantes cum consternatione, vigilijs, ac formidine semper adiuncta, nullum usum, nullam delectationem a pecunijs capiunt, & quam hac fuerit iustior ac vberior pœna? Tertio, quod pauci agnoscunt, tum maximè diuitibus metuendum est, cum maximè sibi videntur esse felices. Siquidem fortunantur etiam aliquando pessimi ad infortunij maioris apparatus. Numquam tuta est felicitas fontium. Per somnium quidam fur monitus discedere a muro, recedens vidit statim corruentem. Putabat jam gratum Deo furtum, donec aliter edoctus vidit se reservari cruci. Quare sæpe maxima ira Dei est, locupletare malos, & licet festiuo supplicio, satis sentit. Quia dum prodit quasi ex adipe iniquitas eorum, flammis acrioribus reservantur.*

Simplic. in
Enchirid.
Epieteti.

Ioan. Euseb.
Nierenber-
gius in Theo-
politico. c. 9.

III.

Quartò tamen iras cælestes prouocant, vt, in quo peccant, in eo ipso puniantur. Dum diuina Nemesis opes malè congestas diruit, & ianuam furi, viam hosti aperit. Sæpe enim auaris eripiuntur opes, vt quibus cupido augebatur diuitijs, pauperie minuatur. Et quia ab incunabulis egestati assueti plerumque inopiam patientijs ferunt, quàm ferre didicerunt; illi autem qui in abundantia enutriti, prouidentiam Numinis accusant, quando spoliantur; cum pœnam non agnoscant quam se putant non meruisse, detegenda sunt hîc altiùs consilia diuina ex litteris diuinis. Apud Ieremiam ita loquitur Dominus: *Et transibunt domus eorum ad alteros, & agri, & uxores pariter: quia extendam manum meam super habitantes terram, dicit Dominus. Cur extends manum tuam, ô Deus?*

Ierem. 6. 25.

Respon-

Respondet ibidem: *A minore quippe usque ad maiorem omnes auaritia student: & à Propheta usque ad Sacerdotem cuncti faciunt dolum.* Appetuntur opes ardentissima siti, ad explendas ferè voluptates, aut ad diuitiarum iactantiam, hinc meritò subducuntur, tamquã ligna incendijs. *Argentum eorum foras proicietur, ait apud Ezechielem Deus, & aurum eorum in sterquilinum erit. Argentum eorum, & aurum eorum non valebit liberare eos, in die furoris Domini. Animam suam non saturabunt, & ventres eorum non implebuntur: quia scandalum iniquitatis eorum factum est. Et ornamentum monilium suorum in superbiam posuerunt, & imagines abominationum suarum, & simulachrorum fecerunt ex eo: propter hoc dedi eis illud in immunditiã: & dabo illud in manus alienorum ad diripiendum, & impijs terra in prædam, & contaminabunt illud.* Impij vocantur hostes, quia, etsi apud eos non sit moderatior amor habendi, sed multò flagrantior, vult suos Deus aliena auaritia castigare: vt dum aliorum violentata lamentantur cupiditatem, suam quoque agnoscant. Diripit eos hostis, quia fortior; at & ipsi pauperes diripuerunt, quia fortiores fuerunt. Amittunt iure, quod iniuria acquisuerunt. Venatio leonis onager in silua, sic pascua diuitum sunt pauperes. *Sedet in insidijs, cum diuitibus, in occultis, vt interficiat innocentem. Oculi eius in pauperem respiciunt: insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua. Insidiatur, vt rapiat pauperem: rapere pauperem dum attrahit eum. Segetes & melle, labores & sudores pauperum, præda sunt diuitum. Exurge Domine Deus, exaltetur manus tua: ne obliuiscaris pauperum. Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor. Neque enim quibus cælum promisit, eorum prædones dimittet impunitos. Stat ad iudicandum Dominus, & stat ad iudicandos populos. Dominus ad iudicium veniet, cum senibus populi sui, & principibus eius: Vos enim depasti estis vineam, & rapina pauperis in domo vestra. Quare atteritis populum meum, & facies pauperum commolitis, dicit Dominus Deus exercituum?*

Hoc æquum esse, sapienter Metellus Numidicus, in censura, populo demonstrauit his verbis: *Dijs immortales plurimum possunt, sed non plus velle debent nobis, quam parentes; si pergunt liberi errare, bonis exheredant. Quid ergo nos à dijs immortalibus diutiùs expectemus, nisi malis rationibus finem facimus? Iisdem deos propitios esse aquũ*

Ezech! 7.19.

Psal. 9. 30.

Isa. 3. 13.

IV.
A Gellius I. 3.
Noct. c. 6.